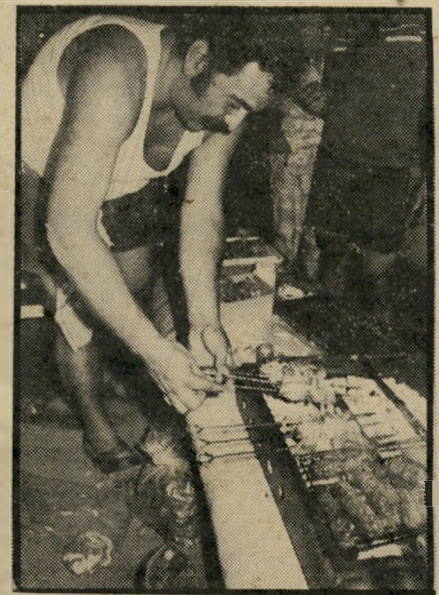

הסטיק
הכי טוב בעיר מכין שימעון טאוור מבתי ים. סטייק אוכלת המישפחה רק פעם בשבוע.

העיקר הבריאות
אומרים משה בכר ורינה חדריה, אני ד' נהנה אומר משה: פה לא כל כך חם, ואפילו לאכול ולנוח. רינה נהנית לשפד את הבשר, הבעיה היא שאין פה תנאים. אין מים ואין השמל וצריכים לשבת על הארץ. מה לא עושים בשביל המישפחה, לאחר הארוחה הלילית משחקים על הדשא, כדי להוריד את הכרס

תקווה בילתה במשך היום בים, ובערב עלתה לגן לאכול קצת. אין לנו כסף לבית הבראה והם לנו בבית. הדלק עולה לנו מאתיים לירות, הוצאות על האוכל חמש מאות, שש מאות לירות, וזה מספיק לנו לחמישה אנשים לבלות יום של כסף, אומר ראש המשפחה.

כולם בני-מישפחות חולי ג'מל וקטן מחולון. אלה באו לחגוג את יום הולדתו של יעקב חולי בן השנה. האב הגאה, דויד חולי, מציע לציבור הרחב לצאת לטבע ולהנות מהאוויר הטוב של הים. בסוף הערב נאספו את כל הליכלוך, מבטיח דויד חולי. כל הבשר לארוחה הזאת עלה לנו אלף שמונה מאות לירות. יותר שווה ממיסעדה. הבאנו עוגת יומולדת שלא תראו בשום קונדיטוריה. שלושה דורות מסבתא ועד נינים, הגיעו מישפחות ליבוביץ' ובכר מבתי ים. הבן שלנו קנה לנו ציוד של גריל מהחסכוניות שלו. זה עלה לו 550 ל"י, ובגלל הורביץ, שלא נותן לנו לאכול בשר, אנחנו אוכלים פעם בשבוע, כאן, הרבה בשר, אומרת פלורה בכר. מישפחת הלילי מפתח

שושי מזרחי, בת השמונה עשרה, ושאלתי מזרחי, בן העשרים ושש, החליטו לצאת לאוויר הפתוח יחד עם משפחותיהם. "זה המקום היחיד בעיר שיש אוויר טוב, אוי מרת שושי, נאגי קאליש ומישפחתו, גם הם מבתי ים, באים הנה פעמיים בשבוע בקביעות. תענוג לעשות את זה. את הקבב אני עושה בבית, שם יש הרבה תבלינים, כל מיני בהרטס, פלפל שחור ולכולנו לא יוצא יותר מחמש מאות לירות. כולנו גרים בבתים משותפים ולא רוצים להפריע ל-שכנים עם הגריל, או באים הנה". עם משפחת קאליש באה גם אסנת שרון: "הילדים לא רצים לכביש". קולות שירה וריח טוב במיוחד, משכו רבים מהחוגגים לשולחן ארוך שאליו הסבו שלושים איש.

קנב
עם הרבה פלפל שחור, וסטקים ענקיים מציע אמנון כהן. מביי איס את הבשר בגוש יאחד, ומכינים במקום.

טבע
זה דבר טוב, אומרת שרה מזרחי, כאן עושים הכל בטיב עיות, אף אחד לא רואה בגלל החושך.

ניתיהן נמצאות תמיד בטווח יד. אם רוצים לצפות בטלוויזיה נכנסים למכונית. קרוב יותר לים, אפשר לראות זוגות נאהבים, ודייגים שבאים לתפוס קצת שלווה. תיירים ממלון לרום הסמוך חר זים בהשתאות במתרחש. "אני רבני מניור יורק ועורר דיין", אומר אליהו קאסטן. "מהמלון הרחנאו את הריח הטוב, ובאנו לראות מה הולך פה".

מישהו בבית. כאן הנשים עובדות והגברים נחים אחרי יום עבודה. הבן קנה ציוד גריל מחסכוניותיו, וביקש שכולם יבאו לבלות. אחרי האוכל מארגנים נבחרת כדור-רגל מישפחתית.

הגיעו לגן בני-מישפחות בכר וליבוביץ, מהסבתא ועד הנינים מבתי ים ואוכלים, אחת גדולה ואי-אפשר להשאיר

שלושה דורות